

[Lilli Gyldenkilde]

Det, der kalder mig herop, er hr. Henrik Tofts bemærkninger. Til hr. Henrik Toft skal jeg sige: selvfølgelig har jeg talt med mennesker også deroppe omkring, og jeg forstår udmærket den stilling, de tager oppe på fabrikken. De bor i et arbejdsløshedsområde; der findes ikke arbejde i miles omkreds, og de skal nu engang eksistere, så jeg forstår godt, at mange simpelt hen knytter sig til direktionen deroppe og siger: nu må vi gå sammen om det her. Jeg forstår det så udmærket, for det er jo forfærdeligt at stå uden arbejde.

Men ikke desto mindre er det altså nødvendigt, at vi ser på, om der bliver læsset udgifter over på samfundet, fordi man laver svineri på fabrikken deroppe og man skal se ulykkelige skæbner, for sådan nogle ting sker jo på lang sigt. Jeg ved det. Jeg er selv offer for den kemiske industri. Jeg blev invalidepensionist i 1961. Ingen drømte dengang om, at man kunne tage skade af disse ting, for man vidste ikke nok om det. Derfor er det meget, meget vigtigt, at man tager fat i disse ting.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Jeg vil gerne sige til fru Margrete Auken, at jeg tror, at venstre har taget fat i den sag, måske inden fru Margrete Auken vidste, at der var noget, der hed Cheminova. Men når venstre har taget fat på sagen, så har vi udelukkende gjort det af saglige hensyn, vi har ikke gjort det af politiske hensyn, sådan som fru Margrete Auken og ligesindede har gjort det.

Det, der var venstres opfattelse af denne sag, var, at vi skulle drage omsorg for, at vi fik fjernet de giftdepoter og andre ting, som er skadelige for fiskene og for befolkningen ved Thyborøn. Derfor rejste man også et spørgsmål til ministeren allerede den 10. december 1980 om, hvordan man kunne foretage en fjernelse af de giftdepoter. Så vi har både før den 10. december 1980 og ved mange andre anledninger givet udtryk for, hvad vi mente om Cheminova.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Nå ja, all right, jeg rejste det første spørgsmål midt i november, men det er en fjollet

diskussion. Når jeg synes, at denne sag er værd at tage op, er det, fordi det, hvis vi skal sikre os, at den bliver fulgt op, er vigtigt, at den ikke kun kommer til at handle om en akut ballade, der kører på personspørgsmål. Man kan så beklage, at jeg har været nødt til at insistere på, at vi fik hinanden til at svare lidt på, hvorfor der har været tavshed omkring sagen.

Jeg skal lade være med at underholde om, hvor vanskeligt det har været at arbejde i miljøudvalget. Det har virkelig været vanskeligt, men det skal jeg ikke underholde yderligere om. Jeg vil bare lige sige, at jeg ikke har vidst alt muligt om denne sag i mange år, det har jeg ikke. Jeg er først kommet på denne sag i november, har ikke arbejdet med den før. Det, jeg kan sige nu, er ikke, at jeg er meget klogere end alle andre i dette land, det har jeg jo måttet trække på. Heldigvis sidder der mange i dette land uden for folketinget, der er klogere på denne sag, men der er noget, der tyder på, at jeg er en af dem i denne sal, der ved mest om det.

(Kort bemærkning).

Flygaard (DR):

Jeg vil gerne sige til hr. Svend Heiselberg, at jeg ikke tror, at sontringen imellem, at man tager et politisk standpunkt, og at man tager et sagligt standpunkt, er så skarp, for meget herinde ville nok se anderledes ud, hvis man virkelig skulle følge denne opdeling. Jeg mener godt, der kan være sammenfald af politiske og saglige hensyn.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Fru Margrete Auken kan ikke stå her på denne talerstol og sige: det har været meget svært at arbejde med denne sag i miljøudvalget, men det vil jeg i øvrigt ikke komme ind på. Det bliver fru Margrete Auken sandelig nødsaget til at komme ind på, for det er en beskyldning mod arbejdet i miljøudvalget, som jeg som formand for udvalget ikke kan acceptere.

Der er ikke af noget medlem af miljøudvalget ud over fru Margrete Auken over for mig fremsat nogen kritik af udvalgets arbejde, men der er af mange medlemmer over for mig fremsat kritik af fru Margrete Au-